

Daniels Bog - Nummer seksten

Symboler

Jeff Pippenger

2023-12-11

Før vi behandler Daniels tredje kapitel, vil vi overveje noget profetisk symbolik, som kan gøre os i stand til mere fuldt ud at forstå kapitlet. Daniel, Hananja, Mishael og Azarja bruges af Helligånden til at repræsentere bestemte profetiske symboler, afhængigt af den sammenhæng hvori de anvendes. I kapitel ét fremstilles de som fire værdige, uden nogen sondring, indtil kapitlets slutning, hvor Daniel identificeres som den, der havde gaven til at „forstå alle syner og drømme“.

Hvad angår disse fire unge mænd, gav Gud dem kundskab og indsigt i al lærdom og visdom; og Daniel havde forståelse i alle syner og drømme. Daniel 1,17.

I kapitel ét repræsenterer de som et symbol på »fire« Guds folk i de sidste dage over hele verden. »Fire« er et symbol, der betegner verdensomspændende, og alle profeterne taler om de sidste dage. De fire værdige mænd i kapitel ét repræsenterer Guds folk i de sidste dage, og i vers sytten gøres der for første gang en sondring mellem Daniel og de tre værdige mænd, hvilket repræsenterer symbolet på en »tre-og-en-kombination«.

Symbolet på en »tre-og-en-kombination« findes gentagne gange i det inspirerede ord. Det repræsenterer flere sandheder, afhængigt af sammenhængen. Det repræsenterer historien om de tre engles budskaber, som begyndte ved »endetiden« i 1798, og som afsluttes ved prøvetidens ophør. Alle tre budskaber var repræsenteret i den første engels bevægelse, og denne bevægelse følges af den fjerde engel i Åbenbaringen atten, således en tre-og-en-kombination.

I visse sammenhænge kan det repræsentere bevægelsen i den første engels budskab i Millerit-historien med tallet ét, i kombination med bevægelsen i den tredje engels budskab med tallet tre. Således kan ”tre-og-én-kombinationen” også fremstilles som ”én-og-tre-kombinationen”. Den symbolske ”tre-én-kombination” fungerer som et symbol enten ved, at étallet går forud for tretallet, eller at tretallet går forud for étallet. I Nebukadnezars ovn, i Daniels bog kapitel tre, ser vi først de tre værdige mænd og derefter en fjerde, lig Søn af Gud.

Og disse tre mænd, Shadrak, Meshak og Abed-Nego, faldt bundne ned midt i den brændende ildovn. Da blev kong Nebukadnezar forfærdet og rejste sig hastigt, og han tog til orde og sagde til sine rådgivere: Kastede vi ikke tre mænd bundne ind midt i ilden? De svarede og sagde til kongen: Sandt, o konge. Han svarede og sagde: Se, jeg ser fire mænd gå frit omkring midt i ilden, og de har ingen skade lidt; og den fjerdes skikkelse er som Guds Søn. Daniel 3:23–25.

Der er uden tvivl en fuldkommen guddommelig begrundelse og et nøjagtigt historisk forhold, som ville oplyse os om, hvorfor Daniel ikke var repræsenteret ved gudstjenesten omkring guldbilledet i kapitel tre; men én profetisk grund er, at hvis Daniel havde været til stede, ville han have ødelagt den profetiske symbolik i kombinationen af de tre og den ene i den ildovn. Hos Gideon var det Gideon og hans tre skarer på hundrede mand. Kristus var ofte sammen med tre disciple.

Og efter seks dage tager Jesus Peter og Jakob og Johannes, hans broder, med sig og fører dem op på et højt bjerg, hvor de var for sig selv. Og han blev forvandlet for deres øjne; og hans ansigt skinnede som solen, og hans klæder blev hvide som lyset. Matthæus 17:1, 2.

Én-og-tre eller tre-og-én; det er det samme symbol, for de repræsenterer alle et eller andet profetisk element i de sidste dage, og de sidste dage er dommens dage. Dommens dage begyndte i 1798 med kundgørelsen om, at den undersøgende dom ville tage sin begyndelse den 22. oktober 1844. Og dommens dage fortsætter, indtil den menneskelige nådetid begynder at gå mod sin afslutning ved den snart kommende søndagslov, idet Guds eksekutive domshandlinger begynder og gradvist tiltager, indtil nådetiden helt afsluttes, og de syv sidste plager indtræffer. Ved Nebukadnezars ovn repræsenterer de tre værdige mænd, som senere fik Kristus tilsluttet sig, banneret. Ved indvielsen af guldstatuen var alle de nationer, som udgjorde Nebukadnezars rige, til stede.

Og han skal løfte et banner for folkene fra det fjerne og fløjte ad dem fra jordens ende; og se, de skal komme med hast, hastigt. Esajas 5:26.

De halvfjerds år af Daniels fangenskab er et andet væsentligt symbol, som må erkendes, og det findes gentagne gange i det inspirerede ord. Perioden fra Jojakim til Kyros repræsenterer de bogstavelige halvfjerds år af Daniels fangenskab. I Anden Krønikebog repræsenterer de halvfjerds år den periode, i hvilken landet skulle hvile og nyde sine sabbatter. I Esajas 23 repræsenterer de halvfjerds år De Forenede Staters historie fra 1798 indtil søndagsloven, og dermed repræsenterer de også de parallelle historier om republikanismens horn og den sande protestantismes horn. Søster White sammenstiller de halvfjerds år med de tolv hundrede og tres år af pavemagtens mørke middelalder.

"I dag står Guds kirke frit til at føre den guddommelige plan for frelsen af en fortabt menneskeslægt frem til fuldendelse. I mange århundreder led Guds folk under en indskrænkning af deres friheder. Forkyndelsen af evangeliet i dets renhed var forbudt, og de strengeste straffe blev pålagt dem, som vovede at trodse menneskers påbud. Som en følge heraf lå Herrens store moralske vingård næsten helt ubearbejdet hen. Folket blev berøvet lyset fra Guds ord. Vildfarelsens og overtroens mørke truede med at udslette kundskaben om den sande religion. Guds kirke på jorden var i sandhed i fangenskab i denne lange periode med ubønhørlig forfølgelse, ligesom Israels børn blev holdt fangne i Babylon under landflygtighedens tid." Profeter og Konger, 714.

Når det først er forstået, at de halvfjerds år også som et symbol repræsenterer de tolv hundrede og tres år i den Mørke Middelalder, da udvider fremstillingen af de „tre og et halvt år“ eller „toogfyrre måneder“ eller „en tid og tider og en halv tid“, som symbolsk repræsenterer den Mørke Middelalder, betydningen og anvendelsen af de symbolske halvfjerds år.

I Daniels bog identificeres de halvfjerds år som perioden fra den første beskeds bemyndigelse indtil dommen. Denne periode findes i enhver hellig reformbevægelse, og derved repræsenterer de halvfjerds år andre sandhedslinjer, som ikke lægger vægt på tidselementet, men behandler periodens formål. For eksempel fremstilles perioden på halvfjerds år af Malakias som den periode, hvor pagtens budbringer renses Levis sønner. Søster White forbandt Malakias' renselse af

levitterne med Kristi to tempelrenselse. Den samme periode er de et hundrede og fireogfyrre tusindes beseglingstid. Den er også den periode, hvor den sildige regn gradvist udgydes. Den samme periode er også prøvetiden i forbindelse med dyrets billede, som fører til dyrets mærke. Perioden er også den profetiske „beredelsens dag“, som fører til søndagsloven, og som også er „sabbatens dag“. Perioden indeholder tider med adspredelse og tider med indsamling, som begge er elementer i „de syv tider“.

I Daniels bog er Jojakim et symbol på bemyndigelsen af det første budskab. I forhold til de to konger, som følger efter ham, er han ganske enkelt den første af tre engle, der fører frem til og ender ved dommen. Kyros er et symbol ikke blot på søndagsloven, men han er også et „tegn“ på udfrielse. Daniel er et led i kombinationen tre-og-én og også en del af den firedobbelte verdensomspændende repræsentation af Guds folk. Daniel er også et symbol på Elias-budbringeren, og han er også et forbillede på Johannes i Johannes' Åbenbaring. Han er desuden et symbol på dem, der modtager Guds segl. Navnet „Daniel“ betyder „Guds dommer“ eller „dommens Gud“, og derfor er han et symbol på dommen og også på Laodikea, for Laodikea betyder „et dømt folk“ eller „et folk under dom“. Laodikeas dom er i sidste ende baseret på deres forkastelse af den kundskab, der bliver forseglet op i Daniels bog.

Nebukadnezar er et symbol på både det republikanske og det sande protestantiske horn i De Forenede Stater, og han er også et symbol på De Forenede Stater fra dens begyndelse til dens ende. Når vi når til Daniel kapitel fire og fem, vil vi finde, at Nebukadnezar repræsenterer „endetiden“ i 1798, og Belsazzar repræsenterer søndagsloven. Nebukadnezar blev ved afslutningen af „syv tider“ med straf en omvendt, lammeagtig hersker, men hans søn ender med at tale som en drage, lige før sin ødelæggelse.

„Til Babylons sidste hersker var, ligesom forbilledligt til dens første, den guddommelige Vægters dom kommet: 'O konge, ... til dig lyder ordet: Riget er taget fra dig.' Daniel 4:31.“
Prophets and Kings, 533.

Daniels første kapitel fremstiller Millerbevægelsens historie fra 11. august 1840 til 22. oktober 1844. Det fremstiller også perioden fra 11. september 2001 til søndagsloven. Det fremstiller ligeledes den første af de tre engles budskaber, som også udgør et andet profetisk symbol på De Forenede Staters historie fra 1798 til søndagsloven.

Måske er den vigtigste fremstilling i Daniels bog, kapitel ét, at det er det første, der nævnes i den profetiske bog, som tilsammen udgøres af Daniels Bog og Johannes' Åbenbaring. Det er den første af tre profetiske prøver, som en studerende i profeti må beherske. Det er det, der må „ædes“, for at de følgende prøver kan bestås.

I Tidlige Skrifter, som allerede citeret mere end én gang i disse artikler, identificerer søster White den tretrins prøveproces i Kristi historie i ét afsnit, og derpå identificerer hun i det næste afsnit den tretrins prøveproces i milleritternes historie. Hun påpeger, at de, som på Kristi tid forkastede Johannes' budskab, ikke kunne drage nytte af Jesu lære. Det næste afsnit gør det muligt for den, som ønsker at se, at den første prøve for milleritterne var William Miller, som søster White identificerer som forbilledliggjort ved både Johannes Døberen og Elias. Disse to vidner om den

første prøve fastslår, at Daniels bog, kapitel et, er Elias-budskabet. Hvis kapitel et forkastes, kan der ikke være nogen gavn af kapitlerne to og tre.

Jesus og den anden engel fulgte Johannes Døberen og den første engel i deres respektive historiske forløb. Efter Jesus kom korsets dom, og den tredje engel trådte frem, da den undersøgende dom tog sin begyndelse. Disciplenes skuffelse ved korset er et forbillede på den store skuffelse den 22. oktober 1844. Daniels første kapitel er Elias, sådan som han er fremstillet ved Johannes Døberen og William Miller, men det kan ikke adskilles fra kapitel to og tre. Tilsammen udgør disse kapitler det evige evangelium, som altid er et profetisk prøvelsesbudskab i tre trin, der frembringer og derpå adskiller to klasser af tilbedere. Derfor ville det være et andet evangelium, hvis disse tre kapitler blev adskilt.

Men om så vi, eller en engel fra himlen, forkynnder jer et andet evangelium end det, vi har forkyndt jer, han være forbandet. Som vi før har sagt, således siger jeg nu igen: Hvis nogen forkynnder jer et andet evangelium end det, I har modtaget, han være forbandet. Galaterbrevet 1:8, 9.

Daniels kapitel et bereder vejen for, at pagtens budbringer pludselig kan komme til sit tempel, og det fremstiller også den røst, som råber i ørkenen. Ørkenen fremstilles som en periode med adspredelse, hvor helligdommen og hæren nedtrædes. I Daniels kapitel et er Daniel i ørkenen, adspredt og gjort til slave. Budskabet i kapitel et bereder vejen for budskabet i kapitel to, hvor Kristus renser Levis sønner og indgår pagt med dem. Levis sønner identificeres som symbolet på Guds udvalgte folk, for de stod trofast sammen med Moses i krisen omkring Arons gyldne billede, og kapitel tre i Daniel er også krisen omkring det gyldne billede.

Shadrak, Meshak og Abed-Nego er som de levitter, der er blevet rensset forud for prøven med „dyrets billede“ i den gyldne afgud. Ved ceremonien sørger Nebukadnezar for orkestret, Tyrus' skøge synger sangene, og det frafaldne åndelige Israel bøjer sig ned og danser derpå nøgent til musikken omkring den gyldne afgud.

Daniels Bog og Johannes' Åbenbaring er den samme bog, og Kristus som Alfa og Omega åbner nu det seglforseglede bogrulle, som repræsenterer Jesu Kristi Åbenbaring. Den allerførste sandhed, som Han anbringer i den bog, er de tre engles budskaber. Daniels første tre kapitler er de tre engles budskaber. De sandheder, som er forbundet med de tre engles budskaber i Johannes' Åbenbaring kapitel fjorten, føres til fuldendelse, når det erkendes, at de først blev omtalt i Daniels første tre kapitler. I Åbenbaringen fjorten identificeres de som det evige evangelium, og de flyver midt på himlen og betegner derved det budskab, som frembæres for hele verden i de sidste dage. I Daniels første tre kapitler illustreres erfaringen hos de mænd og kvinder, som bærer dette budskab til verden. Åbenbaringen fjorten er den ydre sandhedslinje, som ved symboler fremstiller de tre engles budskab. Det evige evangelium og hver af de tre engles budskab føres til fuldendelse ved den indre sandhedslinje, som er fremstillet i Daniels første tre kapitler.

De første tre kapitler repræsenterer mange vidunderlige sandheder, og en af disse sandheder er, at de tre budskaber er en trefoldig prøvelsesproces, bestående af en kostprøve, efterfulgt af en synsprøve, som efterfølges af en lakmusprøve. Der findes uden tvivl andre måder at betegne disse

tre prøver på, men disse betegnelser kan tydeligt ses i kapitel ét, og de kan igen ses i kapitlerne ét til tre. De tre kapitler må erkendes sammen som ét symbol.

”Det første og det andet budskab blev givet i 1843 og 1844, og vi står nu under forkyndelsen af det tredje; men alle tre budskaber skal stadig forkyndes. Det er nu lige så nødvendigt som nogen sinde før, at de gentages for dem, som søger sandheden. Med pen og stemme skal vi lade forkyndelsen lyde og vise deres rækkefølge og anvendelsen af de profetier, der fører os frem til den tredje engels budskab. Der kan ikke være et tredje uden det første og det andet. Disse budskaber skal vi bringe til verden i publikationer, i foredrag, idet vi i den profetiske histories forløb viser de ting, som har været, og de ting, som skal komme.” Selected Messages, bog 2, 104, 105.

Det er uden betydning, om der kun var én dag, eller én uge, eller tyve år mellem den faktiske historie i kapitel to og tre; de illustrerer symbolsk den fremadskridende prøvelse i tre prøver. Nebukadnezar blev blændet og forundret over, at Gud gennem profeten Daniel kunne kende hans drøm og give en så fuldgyltig tydning af drømmen, at den kun kunne forstås som sandhed. Men i kapitel tre bestod Nebukadnezar ikke den anden prøve i kapitel to, for han besluttede at sætte sit eget hovmodige menneskelige begær over den vidunderlige åbenbarelse af Guds kraft, som identificerede den guddommelige betydning af den hemmelige drøm.

Ved oprejsningen af guldstatuen i kapitel tre svigtede han den tredje lakmusprøve. Shadrak, Meshak og Abed-Nego bestod lakmusprøven. Nebukadnesar modtog dyrets mærke, og de tre værdige modtog Guds segl. De første tre kapitler i Daniel må forstås i sammenhæng med de tre engle i Åbenbaringen fjorten. Så enkle som de tre kapitler er, for de er så klare, at de almindeligvis bruges som fortællinger for kristne børn, repræsenterer de faktisk måske de mest dybtgående tre kapitler i Guds Ord.

Vi vil fortsætte med Daniels bog, kapitel tre, i den næste artikel.

„Den forfængelighed og undertrykkelse, som sås i den fremgangsmåde, den hedenske konge Nebukadnezar fulgte, kommer til udtryk i vor tid og vil fortsat blive det. Historien vil gentage sig. I denne tidsalder vil prøven dreje sig om spørgsmålet om sabbatsholdelse. Det himmelske univers ser mennesker nedtrampe Jehovas lov og gøre Guds mindesmærke, tegnet mellem ham og hans budholdende folk, til intet, til noget, der skal foragtes, mens en rivaliserende sabbat ophøjes, ligesom det store gyldne billede blev ophøjet på Duras slette. Mennesker, der bekender sig til at være kristne, vil opfordre verden til at holde denne falske sabbat, som de har skabt. Alle, der nægter, vil blive lagt ind under undertrykkende love. Dette er lovløshedens hemmelighed, udtænkt af sataniske redskaber og ført ud i livet ved syndens menneske.“ The Youth’s Instructor, 12. juli 1904.